

# Help mij Leven



Nieuwsbrief

Jaargang 36, nr. 131: oktober 2022



Stichting 'Help mij leven' biedt kinderen in extreme risicosituaties de kans op een beter bestaan.



## Nieuwsbrief

Colofon en inhoudsopgave

### Colofon

De nieuwsbrief is een uitgave van stichting 'Help mij leven' en verschijnt drie keer per jaar.

*Oplage circa 1.100 stuks*

**ISSN:** 2211-4270

### Redactie

André van der Eijk  
Allard Gunnink  
Yke Meindersma

### Correspondentie

mail@helpmijleven.org

### Inhoudsopgave

Bestuursmededelingen .....	3
Brief uit Brazilië .....	4
Even voorstellen: Franklin Clayton .....	10
Werkvakantie groep Brasil 2022 .....	12
Column van zuster Regina Plat .....	14
Gemakkelijk geld overmaken .....	15
Contact .....	16



Stichting 'Help mij leven' geniet het CBF-Certificaat voor kleine goede doelen, uitgegeven door het Centraal Bureau Fondsenwerving (CBF).

Stichting 'Help mij leven' vindt het belangrijk om regelmatig te worden getoetst door een onafhankelijke en betrouwbare instantie. Zo kunt u als donateur er zeker van zijn dat wij voldoen aan de criteria van transparantie en goed bestuur.

## Bestuursmededelingen

---

Beste donateur,

Op politiek vlak zijn het spannende tijden in Brazilië. Wanneer u dit voorwoord leest, heeft de eerste ronde van de presidentsverkiezingen (2 oktober) inmiddels plaatsgevonden. Naar verwachting zal een tweede stemronde, op 30 oktober, moeten uitmaken wie zich de komende vier jaar de president van Brazilië mag noemen. De twee grootste kanshebbers: de zittende president Jair Bolsonaro en Luiz Inácio Lula da Silva, door de Brazilianen kortweg 'Lula' genoemd. Lula is allesbehalve een nieuwkomer in de Braziliaanse politiek: tussen 2003 en 2011 was hij al president van het land.

Beide kandidaten zijn omstreden. Hoewel Lula tijdens zijn eerdere presidents-termijnen veel heeft gedaan om de armoede in Brazilië te bestrijden, vormen corruptieschandalen een vlek op zijn politieke erfenis. Bolsonaro, op zijn beurt, heeft veel kiezers van zich vervreemd door zijn desastreuze aanpak van de coronapandemie. En in plaats van de onderliggende problemen in de favela's te bestrijden – armoede, gebrek aan sociale voorzieningen – koos Bolsonaro voor een meedogenloze aanpak van de drugscriminaliteit, waarmee de politie in de praktijk 'carte blanche' kreeg om excessief geweld te gebruiken.

Maar wie de verkiezingen ook moge winnen, het werk van Robert Smits en REMER in Rio de Janeiro en in Pequeri gaat onverminderd door. Aan die plaatsnamen kan tegenwoordig ook Bicas toegevoegd worden, waar met man en macht gebouwd wordt aan een prachtig nieuw opvanghuis voor de kinderen van woonboerderij Sítio Shalom. In zijn 'brief uit Brazilië' vertelt Robert u er alles over.

Ook kunt u in deze nieuwsbrief een boeiend verslag lezen van de werkreis die een groep enthousiaste vrijwilligers uit Friesland heeft gemaakt naar Brazilië. Vanwege de coronapandemie moest deze reis twee jaar worden uitgesteld, maar afgelopen juli was het gelukkig zover! Het werd een mooie en indrukwekkende trip. De vrijwilligers hebben hun handen flink uit de mouwen gestoken bij de projecten van REMER in Rio, in Pequeri en in Bicas. We willen hen hartelijk bedanken voor hun tomeloze inzet!

In deze nieuwsbrief kunt u ook de hartverwarmende column lezen van zuster Regina Plat. Al decennialang is zuster Regina intensief betrokken bij het werk van Robert en van Help Mij Leven. We willen haar bedanken voor haar mooie bijdrage aan deze nieuwsbrief én voor haar enorme inzet ten behoeve van kinderen in Brazilië die het moeilijk hebben.

En natuurlijk willen we u en jou bedanken voor jullie steun, financieel en anderszins, aan Help Mij Leven en daarmee aan het werk van REMER in Brazilië. We hopen dat we ook in de komende tijd op jullie hulp mogen blijven rekenen!

Namens het bestuur van stichting Help Mij Leven,  
Matty Kloosterman, voorzitter

## Brief uit Brazilië

---

Beste vrienden,

Op de Sitio Shalom in Pequeri klonk het op zaterdag 30 juli zo:

“Hee, is dat niet Danilo?”

“Kijk, daar komt Vania.”

“Zie je Jailson met z'n vrouw en kinderen?”

“Is dat Cida niet?”

Het is de dag waarop het 30-jarige jubileum van de Sitio Shalom gevierd wordt. De week voorafgaand aan het feest hebben kinderen en medewerkers hard gewerkt om de Sitio zo mooi mogelijk op te knappen. Op vrijdag om 18.00 uur was alles klaar voor het feest. Een uur daarna begon het ineens ongelofelijk hard te waaien, takken braken van de bomen, de versieringen vlogen alle kanten op, zelfs de grote tent stortte half naar beneden, het was ineens een rampscenario. De volgende dag, vroeger dan gepland, kwamen alle hulptroepen bijeen om alles weer op te bouwen en vlak voor de opening zag het er weer geweldig uit. Vanaf 10.00 uur begon het vol te stromen. Meer dan 500 mensen kwamen die dag een kijkje nemen. Velen hadden in de afgelopen jaren een bijdrage geleverd aan alle activiteiten.

Het allermooiste waren natuurlijk de ongeveer 90 voormalige bewoners van de Sitio die elkaar al jaren niet meer gezien hadden. Het was één en al omhelzingen en blijdschap. Jongeren die zich over verschillende plaatsen in Rio en Minas hebben verspreid. De ene verbazing na de andere bij de herontmoetingen, soms met partners en kinderen.



Er was één huisje ingericht met foto's van de afgelopen 30 jaar. In de namiddag konden de voormalige bewoners deze oude foto's mee naar huis nemen. In die huiskamer van het oudste huisje van de Sitio kwamen de meeste herinneringen naar boven. Flavia had de Sitio, na vijf jaar, in 2000 verlaten. Zij was toen weer op straat terechtgekomen in een naburig stadje waar zij een bestaan kende van drugs en prostitutie. Bijna geheel 2021 zat zij in een kliniek. Nu woont zij al geruime tijd thuis bij familie, ze werkt in een winkel en is nog steeds clean. Een overwinning als deze werd intens gevierd door diegenen die met haar opgroeiden. Een ieder sloot haar zo enorm in de armen.

De dankdienst werd prachtig geleid door de kinderen en jongeren van de Sitio. Oud-bewoners Gilson en Sidnei noemden alle mensen, alle medewerkers van REMER, een barmhartige Samaritaan. Zij vroegen alle oud-bewoners om te gaan staan en ze zeiden: "Kijk naar ons, naar wie wij nu zijn, daar hebben jullie het voor gedaan!!" Het was een prachtige dag met muziek, heerlijk eten, spelletjes voor de kleintjes en voor de ouderen het traditionele voetbaltoernooi. Het toernooi werd gewonnen door een team van oud-bewoners. Vlak voor het aansnijden van de taart kreeg Matty Kloosterman, voorzitter van stichting Help Mij Leven, een groot applaus van REMER en de gemeente Pequeri voor de in de afgelopen 30 jaar geboden steun.

### **Sparta Esporte Clube** (favela Morro da Providência)

Stichting Help Mij Leven betaalt al jaren het salaris van sporttrainer Petroleo, die voetbaltrainingen geeft aan bijna 250 jongens en meisjes. Alleen al de laatste twee weken won Sparta twee belangrijke voetbaltoernooien. Zico, oud-speler en idool van Flamengo, houdt jaarlijks een prestigieuze competitie die gewonnen werd door de Onder-de-13-jaar van de club. Een week daarna werd de Favela Dream Cup gehouden nabij Rocinha. Het was een geweldig voetbalfeestje geheel privé georganiseerd door oud-vrijwilliger van REMER Nick de Groot. Na ongelofelijke inspanning werd het toernooi dik verdiend gewonnen door Sparta. Wat altijd weer opvalt is het enorme genot van de voetballertjes onderweg naar de wedstrijd.

Iedere keer als de één na de andere mooie auto voorbij rijdt, is het een gejoel van verbazing en enthousiasme. Elk uitje buiten de favela wordt nooit vergeten.



## REMER Rio - Straatwerk (centrum Rio)

De 13-jarige Jessica woont inmiddels twee jaar op de derde verdieping van de oude fabriek Morada Feliz, die meer lijkt op een verticale favela. Haar moeder kreeg op straat een ongeluk en lag twee weken in een ziekenhuis. Jessica zorgde dagenlang alleen voor haar twee broertjes in een krot zonder wc. Wij hebben toen haar broertjes overdag in Huize Betânia opgenomen zodat Jessica gewoon naar school kon gaan. Tegelijkertijd hebben wij een nood-wc geregeld, zodat de moeder, die nu weer thuis is, kan opknappen.



De begeleiding in Huize Betânia, waar dagelijks 40 kinderen op afkomen, is niet gemakkelijk. Bijna twee jaar zijn de kinderen niet naar school geweest en vooral de allerarmsten in de leeftijd van 6 en 7 jaar kunnen nog niet lezen en schrijven. Het gaat bij ons niet zozeer om huiswerklessen, het gaat erom ze te laten begrijpen hoe het schrijfsysteem werkt, het gaat om het lezen en interpreteren van teksten, de productie van teksten en vaardigheden op het gebied van wiskunde. De lerares en stagebegeleiders bieden de kinderen deze kennis spelenderwijs aan, om ze te laten begrijpen wat er op school wordt geleerd.

De andere groep kinderen gaat naar Vila Olímpica voor sport en handvaardigheid. Dit werd altijd gedaan op de vloer tussen alle activiteiten van het sportcomplex. De straatkinderen uit de fabrieken worden toch altijd gediscrimineerd door de mensen uit de Morro da Providência. Er wordt vaak laagdunkend over deze kinderen gedacht. In juni kregen wij eindelijk een eigen zaal binnen het complex, waarin wij de handenarbeidlessen in alle rust kunnen geven. In juli kwam een twaalfkoppig vrijwilligersteam uit Friesland een week naar Rio. De helft van de groep heeft deze zaal en de buitenmuur van Huize Betânia geheel fris geschilderd en opgeknapt. Wat genieten de kinderen nu in hun eigen zaal.

Ons werk in de fabrieken is verschillende organisaties die onze activiteiten volgen, opgevallen en ook de gemeente Rio. Op deze manier zijn wij voorgedragen bij Criança Esperança van UNESCO. Ons project Vacina do saber (vaccinkennis) is goedgekeurd. Het werk in Huize Betânia wordt voor 2023 door hen betaald. Hierdoor zijn wij twee keer op het journaal geweest en heeft Judiceia (oud-bewoonster van de Sitio Shalom en huidig bestuurslid) uit naam van alle begunstige organisaties van UNESCO in Brazilië op primetime een dankwoord kunnen uitspreken.

Op dit moment wordt onze hulp gevraagd in één van de grootste fabrieken in de havenwijk. Daar worden momenteel in één kamer van het zeven verdiepingen tellende complex huiswerklessen gegeven door een aantal bewoners van de fabriek. REMER steunt ze bij de werkmethode en met lunches voor de kinderen.

### **REMER Rio – Escolinha Feyenoord FQQ (Favela Faz Quem Quer)**

Silvinho en Igor zijn twee jongens van 13 en 14 jaar die al jaren bij de club voetballen. In juni verdwenen beiden de drugsbende in. Voor REMER is altijd een belangrijke doelstelling om te voorkomen dat onze leerlingen de drugsbende ingaan. Geen gemakkelijke taak in een favela met armoede, discriminatie en geweld. Onze maatschappelijk werkster en psychologe doken er meteen in om te kijken waar de problemen zaten. Voor Silvinho was dat voornamelijk op financieel gebied. Wij hebben ander werk gezocht en hij gaat momenteel weer naar school en heeft de bende verlaten. Aan Igor wordt hard gewerkt, want hoe langer hij bij de bende is, hoe moeilijker het wordt om hem daaruit te halen.

De vrijwilligers uit Friesland hebben drie dagen gebouwd aan een extra kamer voor het gezin (moeder en vier kinderen) van onze voetbalster Karol. Zij woonden met z'n allen in een kamer van drie bij vier meter. De eerste dag stonden drie Nederlanders op de nauwe werkplek samen met de aangenomen metselaar. De andere drie werkten in het straatje om cement en grind te vermengen om de nieuw vloer aan te leggen. 's Middags stond er een dronken man bij die best een beetje vervelend was, maar echt niemand kwaad deed. Na een paar uur kwam ineens de Braziliaanse metselaar naar buiten gerend en hij sloeg de dronkaard keihard met zijn schep tegen het hoofd. Ik heb het zelf niet zien gebeuren, maar na kreten ging ik erop af. De dronken man lag bewusteloos in het cement. Op dat moment dacht iedereen dat hij dood was. Dit alles gebeurde voor de ogen van Judiceia, die voor het eerst in Faz Quem Quer was, en de Nederlanders.



Paniek natuurlijk bij iedereen. Een aantal drugsverslaafden rende naar beneden om de drugbende er bij te halen, al gillend: "De metselaar heeft omme David vermoord." We tilden de man uit het cement. Tegelijkertijd suisde door mijn hoofd: het is wel onze metselaar, dadelijk komt de drugbende en wie is in de rangorde belangrijker voor de drugbende? De metselaar of omme David die misschien een familielid is van één van de leden van de drugbende? Ik ben wel verantwoordelijk voor de metselaar en voor de Nederlanders die hier werken. Dadelijk knallen zij zo de metselaar neer. Gelukkig kwam omme David weer bij. Hij werd meteen door de metselaar en omstanders naar zijn woning gesleept om daar achtergelaten te worden. Op mijn vraag aan de metselaar waarom hij dat deed zei hij: "Hij schold mij uit, zijn geluk was dat ik mijn pistool niet bij mij had anders had ik hem twee kogels door zijn voorhoofd geschoten." Oeiii. Ik dacht natuurlijk dat de man in zijn woning zou kunnen sterven en ik ging snel naar de wijkraad waar ik het hele verhaal deed met de nadruk op onze verantwoordelijkheid. Ik kreeg van het bestuur het volgende te horen: "Robert, dit is de favela Faz Quem Quer (doe wat je wilt) het is vermoorden of vermoord worden." Ik zei dat deze man niets gedaan had, hij was geen ontvoerder, geen verklikker, geen dief of pedofiel, waarop in de favela's normaal de doodstraf staat, hij was alleen dronken en deed niemand kwaad. Op de vraag over onze verantwoordelijkheid als omme David alsnog zou sterven, werd geantwoord: "Oh, Robert, maak je geen zorgen, mocht dat gebeuren, dan snijdt de bende hem in reepjes en wordt hij begraven in het bos boven op de berg." Ik dacht dat ik de afgelopen 37 jaar veel gezien en gehoord had, maar hier stond ik toch nog van te kijken! 's Avonds heeft onze coördinator een verpleegster langsgestuurd en blijkbaar was alles goed. De volgende dag zat hij weer bij het raam en de metselaar hebben wij ontslagen. Bijna anderhalve maand later is de bouw afgerond en het gezin is zo gelukkig.

De club was altijd open van 14.00 uur tot 18.00 uur, maar omdat veel kinderen tot 16.00 uur op school zitten, willen wij binnenkort de openingstijden wijzigen naar 17.00 uur tot 21.00 uur, zodat alle kinderen naar de club kunnen komen. Heel lang was de discussie dat het gevaarlijk was voor onze medewerkers om de favela in het donker te verlaten. Maar nu wij in de favela bekend zijn en de politie-invallen nooit in de avonduren plaatsvinden, hebben wij besloten te kiezen voor de avonduren.

### **Samenwerking met Instituto Silvestre** (favela Antares)

Het gaat in Antares zo goed met alle ontwikkelingen dat wij besloten hebben om ook het andere gebouw (Uni Jovem) uit te lenen aan Instituto Silvestre. Het hele bestuur bestaat uit mensen uit de eigen favela, de meesten hebben zelfs al eerder bij REMER gewerkt. Op deze manier kunnen zij de activiteiten uitbreiden naar 300 kinderen en jongeren. Juliana, die hier al jaren komt, krijgt nu vanuit Nederland een beurs en studeert Maatschappelijk werk. Zij loopt momenteel stage bij het straatwerk van REMER in het centrum.

Vorige maand is een 9-jarige jongen die daar voetbalt, uiteindelijk via een scout bij Atletico Parana gekomen. Daar gaat het zo goed dat de club zijn moeder en zusje heeft laten overkomen naar de zuidelijke stad Curitiba.





### **REMEX Minas Gerais - Sítio Shalom (Pequeri)**

De Nederlandse vrijwilligers zijn in juli met de fundering van de buitenmuur van ons nieuwe huis in Bicas begonnen. Het was warm, droog en enorm stoffig. Er moest vaak naar adem en frisse lucht worden gezocht. Zij hebben werkelijk twee weken onophoudelijk gebeukt met het graven van gaten, vlechten van ijzer en storten van cement. Op de laatste dag hebben wij samen met de burgemeester van Bicas en alle kinderen en medewerkers van de Sitio Shalom symbolisch de eerste steen gelegd. De burgemeester beloofde alle steun voor de komst van 20 kinderen naar het huis in Bicas.

Wij hebben besloten om de boerderij in z'n geheel te verkopen. Op dit moment staat de Sitio van 36 hectare te koop bij een grote makelaar. Deze week verhuizen alvast twaalf jongeren naar een huurhuis in Bicas en vanaf 30 december vertrekken de andere kinderen naar een ander huurhuis in Bicas. Wij geloven dat het nieuwe huis in november 2023 opgeleverd zal worden. De jongeren zijn ongelooflijk enthousiast. Zij wonen nu in een gemeenschap waar zij alles te voet kunnen doen. Zij zijn niet meer afhankelijk van vervoer. Het werk gaat in de toekomst ook veel minder kosten. Heb ik het daar moeilijk mee? Ja natuurlijk. 30 jaar is een hele historie, maar wij mogen terugkijken op grote veranderingen in levens en daar gaat het uiteindelijk allemaal om.

João is net 18 jaar geworden. In zijn eerste jaren heeft hij voor duizenden reais schade toegebracht aan de Sitio met zijn woedeuitbarstingen, daarna ging het steeds beter. Hij woont nu een maand bij zijn broer. Het gaat hartstikke goed met hem. João krijgt door zijn verstandelijke beperking een uitkering. Hij maakt zijn school af en helpt in de bakkerij.

Ik zal van 10 november tot 8 december in Nederland zijn. Ik hoop velen van jullie dan te ontmoeten. Ik wil jullie allen bedanken voor alle steun, in welke vorm dan ook. Ik wens jullie allen Gods Zegen toe.

Met vriendelijke groet,

Oetsia, Moises, Janine en Robert Smits

## Even voorstellen: Franklin Clayton

---

*Uit welke mensen bestaat het team van Help Mij Leven eigenlijk? En wie werken er voor onze Braziliaanse partnerorganisatie REMER? In de rubriek 'Even voorstellen' laten we u en jou graag kennismaken met onze enthousiaste medewerkers en vrijwilligers. Dit keer stelt Franklin Clayton zichzelf voor. Franklin werd als kind opgevangen door REMER. Nu, als volwassen man, is hij er bestuurslid.*



Hallo allemaal,

Allereerst wil ik iedereen bedanken die deel uitmaakt van stichting Help Mij Leven. Moge God jullie zegenen. Mijn naam is Franklin. Ik ben 40 jaar oud en woon in Jacarezinho, een wijk in Rio de Janeiro.

Ik herinner me er weinig van, maar toen ik 7 of 8 jaar oud was, werden mijn moeder en ik dakloos. We gingen leven in de buurt van Central do Brasil, het treinstation van Rio. Omdat ik zo jong was, weet ik ook niet meer precies waarom we eigenlijk op straat belandden. Waarschijnlijk ging het bij ons zoals het ook bij veel anderen ging en woonden we in een huurhuis dat we op een gegeven moment niet meer betalen konden. We hadden familie in Campos dos Goytacazes, maar mijn moeder wilde niet bij die familieleden verblijven. En dus kwamen we op straat terecht.

Mijn moeder verkocht in die tijd snoepjes op straat om ons te onderhouden. Wanneer we geen geld hadden, dan bedelde ik om geld en voedsel. Alles wat ik van voorbijgangers kreeg, bracht ik naar mijn moeder. Helaas worstelde mijn moeder al die tijd met een heel ernstig probleem: ze was verslaafd aan drank en sigaretten.

Op een dag raakte ik bevriend met iemand die ook op straat leefde. Hij vertelde mij over het opvanghuis van REMER, waar we 's nachts konden slapen. De mensen die bij REMER werkten, vroegen aan mijn moeder of het goed was dat ik daar 's nachts werd opgevangen. Mijn moeder gaf daar toestemming voor.

Niet lang daarna is mijn moeder overleden. Gelukkig mocht ik bij REMER blijven, eerst in Rio en later in Pequeri. Tot het jaar 2000 heb ik op de Sítio Shalom gewoond. Daarna ben ik teruggekeerd naar Rio de Janeiro. Daar mocht ik wonen in het opvanghuis van REMER aan Rua da América, in het centrum van de stad. Tot 2006 ben ik daar gebleven, waarna ik ging wonen in de wijk Jacarezinho. En in 2007 kreeg ik weer contact met mijn familie in Campos dos Goytacazes: een oom, een tante, neven en nichten. Sindsdien bezoek ik mijn familie wanneer ik vakantie heb.

Ik werk inmiddels al 20 jaar bij McDonald's, waar ik onderhoudswerkzaamheden verricht. Ondertussen doe ik cursussen elektrotechniek om mezelf te verbeteren in mijn werk. En in december 2018 heb ik mijn droom kunnen realiseren: ik heb mijn eigen huis gekocht, God zij dank.

Tegenwoordig bewandel ik de wegen van de Heer, met dank aan Hem en aan REMER. Ik ben actief in de kerk, waar ik meedoe aan de lofprijzing. En ik help mee aan het project Curados para Curar ('geheeld om te kunnen helen') door eten te maken en uit te delen aan daklozen. Ook maak ik deel uit van het bestuur van REMER. Ik doe wat ik kan voor REMER, want REMER heeft in mijn leven heel veel voor mij betekend.

Dit was mijn verhaal, mensen. Leef dicht bij God, dat is wat ik jullie wil meegeven. En aan iedereen van jullie die mij, direct of indirect, ondersteund heeft: jullie hulp is niet voor niks geweest en dat kan ik nu in mijn leven laten zien.

Een dikke knuffel en hartelijk dank vanuit het diepste van mijn hart!

Franklin Clayton



Na de nodige voorbereidingen en de prachtige uitzwaaidienst in de PKN kerk van Garyp was het maandagochtend 11 juli zover: we vertrokken voor drie weken naar Brazilië met de groep 2022, bestaande uit 12 vrijwilligers – mannen en vrouwen, jong en oud.

De eerste week waren we in Rio. Wij hebben met eigen ogen kunnen zien dat Robert zich met zijn team blijft inzetten voor de kinderen in de meest extreme risicosituaties: de kinderen die in oude fabrieken wonen met hun familie krijgen sport, spel, handarbeid en bijlessen. Voor deze kinderen hebben wij een zaaltje kunnen opknappen en voorzien van een mooie muurschildering. De Friese vlag mocht niet ontbreken natuurlijk. In het kantoor van de stichting hebben we muren gesaust, het traphek geverfd en ook een muurschildering gemaakt. Verder waren we aanwezig op het oogstfeest dat voor de kinderen werd georganiseerd door REMER. Wat een feest was dat, met muziek, dans, creativiteit en lekkere hapjes voor hun.

Een groot aantal van onze groep was tijdens deze dagen werkzaam in favela Faz Quem Quer, bij het voetbalschooltje Escolinha Feyenoord. Er is een stukje aan een krotwoning aangebouwd zodat de familie die daar woont, bestaande uit 5 personen, meer dan 2 keer zoveel ruimte heeft dan de 12 vierkante meter waarop ze tot dan toe woonden. Bij de voetbalclub hebben we met de kleine kinderen uit de wijk loombandjes en veters kunnen vlechten. En natuurlijk is er een voetbalwedstrijd gespeeld met een Friese scheidsrechter!

De hele groep voelde hoe belangrijk het voetbalschooltje voor de wijk is. Het voetbalveld – inmiddels met overkapping – is echt een sociaal punt geworden waar veel mensen bijeenkomen, niet alleen voor voetbal.

Zondag 17 juli was onze reisdag naar Pequeri. Bij het bouwterrein voor het nieuw te bouwen huis in Bicas mochten wij meehelpen met de start van een omheiningmuur en deze is grotendeels door ons gerealiseerd. Ook mochten wij mee de 'wenspot' vullen. Het was een bijzonder moment toen de kinderen de wenspot in de grond stopten als startsignaal voor de bouw. We hebben naast het werk in Bicas ook veel kinderwerk kunnen doen op de sítio en voetbal en volleybal gespeeld met de kinderen daar.

Als hoogtepunt waren wij aanwezig bij het feest op zaterdag 30 juli voor het 30-jarig bestaan van de Sítio Shalom. Een aantal dagen hiervoor hadden we van alles nog beetje opgeknapt, een likje verf gegeven, aangeveegd. Er waren circa 500 gasten, waaronder veel mensen die als kind opgevangen zijn geweest op de sítio en waar het nu echt heel goed mee gaat. Een van hen getuigde tijdens de kerkdienst en dat was voor iedereen een emotioneel moment. Bij het voetbaltoernooi werd ons team derde!!

We zijn nu weer veilig thuis en kunnen terugkijken op een mooie reis met veel indrukken. En we hopen dat we een klein lichtpuntje zijn geweest voor de medewerkers van REMER en de kinderen!



## Column van zuster Regina Plat

---

Beste mensen, er is mij gevraagd een stukje te schrijven voor de nieuwsbrief van stichting Help Mij Leven. Help Mij Leven doet ontzettend goed werk om de aandacht voor Robert Smits en de Braziliaanse straatkinderen levend te houden. Om de paar maanden worden we door de nieuwsbrief helemaal meegenomen in het werk van Robert.



Graag wil ik vertellen hoe ik in contact ben gekomen met Robert. Cora, zijn zus, en ik werkten samen en zij vertelde over Robert en het werk in Brazilië. Hierdoor werd ik zo geraakt en mijn belangstelling werd steeds heftiger. Ik dacht: hier moet ik ook iets mee doen, om hem en de kinderen te helpen op de een of andere manier; fondsen en instanties zoeken en vertellen hoe groot de nood in Brazilië is en welke gevaren er zijn voor het leven van Robert en zijn gezin.

Zelf ben ik begonnen met pannenlappen haken en verkopen ten bate van Robert. Die actie loopt nog steeds, al 35 jaar, en inmiddels zijn er wereldwijd pannenlappen verkocht. Ik noem dit Gods werk, want ik raak ze nog steeds allemaal kwijt en de opbrengst is voor Robert, die mij ieder jaar bezoekt in Huize Bijdorp. De zusters en paters leven met alles mee en doneren als het kan voor de kinderen en Roberts werk.

Het is wonderlijk dat Robert zijn werk al heel veel jaren met zoveel enthousiasme en inzet doet. En dat hij, met een heel groot geloof in God, zich steeds geroepen voelt om door te gaan. Ik vind hem een groot profeet in deze tijd. Ook zijn vrouw en kinderen zijn zeer betrokken bij de zorg voor kinderen die van hun ouders gescheiden zijn en op straat leven in hongersnood, zonder onderwijs, te midden van drugs en gevaar.

Robert noemt mij zijn tweede moeder en hij heeft mij meermalen uitgenodigd om naar Brazilië te komen en een paar weken dit leven met hen mee te maken. Ik zou het graag willen doen maar mijn gezondheid laat dit helaas niet toe. Gelukkig heb ik vriendinnen en vrienden die zeer betrokken zijn bij Robert. Deze mensen zijn wel enkele weken in Brazilië geweest om daar het werk voor de kinderen en Robert en zijn collega's te zien en te ondersteunen. Geweldige mensen zijn dat – Cora, Marlies, Marijke, Ria en Nel, Dick – en wij komen geregeld samen om te banden met elkaar en met Help Mij Leven aan te halen. We bidden voor de kinderen in nood en we bidden om moed voor allen die zich inzetten om deze kinderen een nieuw leven te kunnen geven, zonder angst maar in vrede en in liefde.

Ik hou van Robert. Hulde voor allen die hem en de mensen om hem heen ondersteunen.

Zr. Regina Plat o.p.

Huize Bijdorp, Voorschoten

## Gemakkelijk geld overmaken

Graag maken wij u attent op de mogelijkheid om periodiek een vast bedrag naar de stichting over te maken. Het voordeel daarvan is dat u er geen omkijken meer naar heeft.

Wilt u het werk van REMER en Sparta structureel ondersteunen, vul dan de machtiging onderaan deze pagina in en stuur deze per post of e-mail naar het secretariaat van de stichting. U kunt uw betaling uiteraard altijd stopzetten wanneer u dat wenst: een bericht aan het secretariaat is voldoende. Als vaste donateur van stichting 'Help mij leven' ontvangt u (indien u daar prijs op stelt) drie keer per jaar onze nieuwsbrief.

### Afschrijvingen

Maandincasso: rond de 30<sup>e</sup> van de maand

Kwartaalincasso: 30 maart, 30 juni, 30 september en 30 december

Halfjaarincasso: 30 juni en 30 december

### Sturen aan: stichting 'Help mij leven' - Gamba 2, 3068 HK Rotterdam

Ik ondersteun het werk in Brazilië met een financiële bijdrage, daarom stuur ik de onderstaande machtiging op. Ik ontvang drie keer per jaar de nieuwsbrief van stichting 'Help mij leven'.

#### Ondergetekende,

Naam en voorletters \_\_\_\_\_

Adres \_\_\_\_\_

Postcode & woonplaats \_\_\_\_\_

Email-adres \_\_\_\_\_

IBAN Rekeningnummer NL \_\_\_\_\_

verleent hiermee tot wederopzegging machtiging aan **stichting 'Help mij leven'** om € \_\_\_\_\_ (euro) *eenmalig / per maand / per kwartaal / per jaar\** van bovenvermelde rekening af te schrijven.

De nieuwsbrief ontvang ik graag per *post/digitaal\**

Datum: \_\_\_\_\_ Handtekening: \_\_\_\_\_

\*) Doorhalen wat niet van toepassing is

Door ondertekening van dit formulier geeft u toestemming aan:

- *stichting 'Help mij Leven'* om doorlopende incasso-opdrachten te sturen naar uw bank om een bedrag van uw rekening af te schrijven voor het werk onder de straatkinderen in Brazilië;
- *uw bank* om doorlopend een bedrag van uw rekening af te schrijven overeenkomstig de opdracht van stichting 'Help mij Leven'.

Als u het niet eens bent met deze afschrijving kunt u deze laten terugboeken. Neem hiervoor binnen acht weken na afschrijving contact op met uw bank. Vraag uw bank naar de voorwaarden.

Incassant ID stichting Help mij Leven: **NL29ZZZ411734790000**

Kenmerk machtiging: **HML - <donateursnummer >**

Like onze pagina!  
[www.facebook.com/helpmijleven](http://www.facebook.com/helpmijleven)

## Contact

Informatie en adresgegevens



### Bestuur 'Help mij leven'

Mw. M. Kloosterman (voorzitter)  
 Mw. M. van der Wenden (secretaris)  
 Dhr. R. Overkamp (penningmeester)  
 Dhr. P.G. van Baalen  
 Dhr. A. Gunnink  
 Mw. C. Th. Smits

### Secretariaat

Gamba 2  
 3068 HK Rotterdam  
 Telefoon: 010-4209181  
 mail@helpmijleven.org  
 www.helpmijleven.org  
 www.facebook.com/helpmijleven

### Giften t.n.v. stichting 'Help mij leven'

IBAN NL 23 RABO 0 1076 14 642

### Coördinatie vrijwilligers

Mw. J. Groenendijk Do Nascimento  
 vrijwilligers@helpmijleven.org

### Postadres REMER

Sítio Shalom  
 Estrada Pequeri-Bicas km2  
 cep. 36.610-000 Pequeri (MG)  
 Brazilië

### © Copyright 2022

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, Internet of welke andere wijze dan ook, zonder uitdrukkelijke toestemming van stichting 'Help mij leven'.